୨୨-୩-୨୦ ପ୍ରାତଃ ମୁରଲୀ ଓମ୍ ଶାନ୍ତି "ଅବ୍ୟକ୍ତ ବାପଦାଦା" ପୁନରାବୃ□: ୧୪.୧୨.୮୫ ମଧୁବନ

"ବ□ମାନର ଏହି ଜୀବନ ହିଁ ଭବିଷ୍ୟତର ଦର୍ପଣ (ମଧୁବନ ନିବାସୀଙ୍କ ସହିତ)"

ଆଜି ବିଶ୍ୱର ରଚୟିତା ବାବା ନିଜର ମାଷ୍ଟର ରଚୟିତା ପିଲାମାନଙ୍କୁ ଦେଖୁଛନ୍ତି । ମାଷ୍ଟର ରଚୟିତା ପିଲାମାନେ ନିଜର ରଚୟିତା ପଣିଆର ସ୍ମୃତିରେ କେତେ ସମୟ ସ୍ଥିତ ରହୁଛନ୍ତି ତାହା ଦେଖୁଛନ୍ତି । ତୁମେ ରଚୟିତାମାନଙ୍କର ବିଶେଷ ଏବଂ ପ୍ରଥମ ରଚନା ଏହି ଦେହ ଅଟେ । ତେଣୁ ଏହି ଦେହ ରୂପୀ ରଚନାର ରଚୟିତା ନିଜକୁ କେତେ ଅନୁଭବ କରୁଛ ? ଦେହ ରୂପକ ରଚନା କେବେକେବେ ନିଜ ଆଡକୁ ଆକର୍ଷିତ କରି ରଚୟିତା ପଣିଆକୁ ବିସ୍ମୃତି କରାଇ ଦେଉନାହିଁ ତ ? ନିଜେ ମାଲିକ ହୋଇ ଏହି ରଚନାକୁ ସେବାରେ ଲଗାଉଛ ? ଯେତେବେଳେ ଚାହିଁବ, ଯାହା ଚାହିଁବ ମାଲିକ ହୋଇ କରିପାରିବ ? ପ୍ରଥମେ ପ୍ରଥମେ ଏହି ଦେହର ମାଲିକ ହେବାର ଅଭ୍ୟାସ ହିଁ ପ୍ରକୃତିର ମାଲିକ ବା ବିଶ୍ୱର ମାଲିକ କରାଇପାରିବ । ଯଦି ଏହି ଦେହର ମାଲିକ ହେବାରେ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ସଫଳତା ନାହିଁ ତେବେ ବିଶ୍ୱର ମାଲିକ ହେବାରେ ମଧ୍ୟ ସମ୍ପନ୍ନ ହୋଇପାରିବ ନାହିଁ । ବ□ମାନ ସମୟର ଏହି ଜୀବନ ଭବିଷ୍ୟତର ଦର୍ପଣ । ଏହି ଦର୍ପଣ ଦ୍ୱାରା ନିଜର ଭବିଷ୍ୟତକୁ ସ୍ପଷ୍ଟ ଭାବରେ ଦେଖିପାରିବ । ପ୍ରଥମେ ଏହି ଦେହର ସମ୍ବନ୍ଧ ଏବଂ ସଂସ୍କାରର ଅଧିକାରୀ ହେବାର ଆଧାର ଉପରେ ହିଁ ମାଲିକ ପଣିଆର ସଂସ୍କାର ଆଧାରିତ । ତେବେ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ନ୍ୟାରା ଅର୍ଥାତ୍ ସମସ୍ତଙ୍କଠାରୁ ଅଲଗା ଏବଂ ପ୍ୟାରା ଅର୍ଥାତ୍ ସମସ୍ତଙ୍କର ପ୍ରିୟ ହେବାର ଗୁଣ ହିଁ ମାଲିକ ପଣିଆର ଲକ୍ଷଣ । ନିଜର ସଂସ୍କାରରେ ନିର୍ମାନ ଅର୍ଥାତ୍ ନିରାହଂକାରୀ ହେବା ଏବଂ ନିର୍ମାଣ ଅର୍ଥାତ୍ ରଚନାତ୍ମକ ସ୍ୱଭାବକୁ ଧାରଣ କରିବା- ଏହି ଦୁଇଟି ବିଶେଷତା ମାଲିକ ପଣିଆର ଚିହ୍ନ । ଏହା ଛଡା ସମସ୍ତଙ୍କ ସହିତ ସମ୍ପର୍କ ରଖିବାରେ ସମସ୍ତଙ୍କର ସ୍ନେହୀ ହେଉଥିବ ଅର୍ଥାତ୍ ସମସ୍ତଙ୍କର ହୃଦୟର ଆଶୀର୍ବାଦ ବା ଶୁଭଭାବନା ସେହି ଆତ୍ମା ପ୍ରତି ଅନ୍ତରରୁ ବାହାରୁଥିବ । ଚାହେଁ ତାଙ୍କୁ କେହି ଜାଣିଥା'ନ୍ତୁ ବା ନ ଜାଣିଥାନ୍ତୁ ଦୂରର ସମ୍ବନ୍ଧ ବା ସମ୍ପର୍କୀୟ ହୋଇଥା'ନ୍ତୁ କିନ୍ତୁ ଯିଏବି ଦେଖିବେ ସେମାନେ ସ୍ନେହ କାରଣରୁ ଏଭଳି ଅନୁଭବ କରିବେ ଯେ ଇଏ ମୋର ଅତି ନିଜର ଅଟନ୍ତି, ବା ସ୍ନେହର ପରିଚୟ ଦ୍ୱାରା ନିଜର ପଣିଆର ଅନୁଭବ କରିବେ । ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଦୂରତା ଥିଲେ ମଧ୍ୟ ତୁମର ସ୍ନେହ ତାଙ୍କୁ ଭରପୁରତାର ଅନୁଭବ କରାଇବ । ବିଶ୍ୱର ମାଲିକ ବା ଦେହର ମାଲିକ ହେବାର ଅଭ୍ୟାସୀ ଆତ୍ମାମାନଙ୍କ ଭିତରେ ଏହି ବିଶେଷତା ମଧ୍ୟ ଅନୁଭବ ହେବ । ସେମାନେ ଯେଉଁମାନଙ୍କ ସମ୍ପର୍କରେ ଆସିବେ ସେମାନଙ୍କୁ ସେହି ବିଶେଷ ଆତ୍ମାଙ୍କଠାରୁ ଦାତା ପଣିଆର ଅନୁଭୂତି ହେବ । ଏଭଳି ସଂକଳ୍ପ କାହା ଭିତରେ ବି ଆସିପାରିବ ନାହିଁ ଯେ ଇଏ କୌଣସି ନେଲାବାଲା ଆତ୍ମା । ତାଙ୍କଠାରୁ ସୁଖର, ଦାତା ପଣିଆର ବା ଶାନ୍ତି, ପ୍ରେମ, ଆନନ୍ଦ, ଖୁସି, ସହଯୋଗ, ସାହସ, ଉତ୍ସାହ, ଉମଙ୍ଗ-- ଏହିଭଳି କୌଣସି ନା କୌଣସି ବିଶେଷତାର ଦାତା ପଣିଆର ଅନୁଭୂତି ହେବ । ସର୍ବଦା ବିଶାଳ ବୁଦ୍ଧି ଏବଂ ବିଶାଳ ହୃଦୟ, ଯାହାକୁ ତୁମେମାନେ ଖୋଲା ହୃଦୟ ବୋଲି କହୁଛ- ଏହିଭଳି ଅନୁଭବ ହେଉଥିବ । ତେବେ ଏହି ସବୁ ଲକ୍ଷଣ ଗୁଡିକ ଦ୍ୱାରା ନିଜେ ନିଜକୁ ଚେକ୍ କର ଯେ ମୁଁ କ'ଣ ହେବି ? ଦର୍ପଣ ତ ସମସ୍ତଙ୍କ ନିକଟରେ ଅଛି ନା । ତେବେ ନିଜେ ନିଜକୁ ଯେତିକି ଜାଣିପାରିବ ଅନ୍ୟ କେହି ସେତିକି ଜାଣିପାରିବ ନାହିଁ, ତେଣୁ ନିଜେ ନିଜକୁ ଚେକ୍ କର । ଆଚ୍ଛା !

ଆଜି ତ ବାପଦାଦା କେବଳ ମିଶିବା ପାଇଁ ଆସିଛନ୍ତି । ପୁଣି ବି ଯେତେବେଳେ ସମସ୍ତେ ଆସି ଯାଇଛନ୍ତି ତେଣୁ ବାପଦାଦାଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ସ୍ନେହ ଦେବା ସହିତ ସମସ୍ତଙ୍କର ସମ୍ମାନ ମଧ୍ୟ ରଖିବାକୁ ପଡୁଛି ସେଥିପାଇଁ ଏହିଭଳି ବା□ଲାପ କରିଲେ । ମଧୁବନ ନିବାସୀ କେବେ ବି ନିଜର ଅଧିକାର ଅର୍ଥାତ୍ ବାବାଙ୍କ ସହିତ ମିଳନ କରିବାର ସୁଯୋଗକୁ କେବେ ବି ହାତ ଛଡା କରନ୍ତି ନାହିଁ ପୁଣି ବି ବାବାଙ୍କ ନିକଟରେ ଅଛ, ବହୁତ କଥାରୁ ନିଶ୍ଚିନ୍ତ ଅଛ । ଯେଉଁମାନେ ବାହାରେ ରହୁଛନ୍ତି ଯାହା ବି ହେଲେ ସେମାନଙ୍କୁ ମେହନତ କରିବାକୁ ପଡୁଛି । ରୋଜଗାର କରି ଖାଇବା ଏହା କିଛି କମ୍ ମେହନତ ନୁହେଁ । ମଧୁବନରେ ରୋଜଗାର କରିବାର ଚିନ୍ତା ତ ନାହିଁ ନା । ବାପଦାଦା ଜାଣିଛନ୍ତି ପ୍ରବୃ□ରେ ଅର୍ଥାତ୍ ଘର ଗୃହସ୍ଥରେ ରହୁଥିବା ପିଲାମାନଙ୍କୁ ସହନ ମଧ୍ୟ କରିବାକୁ ପଡୁଛି, ବହୁତ କଥାର ସମ୍ମୁଖୀନ ମଧ୍ୟ କରିବାକୁ ପଡୁଛି । ହଂସ ଏବଂ ବଗମାନଙ୍କ ଭିତରେ ରହି ନିଜର ଉନ୍ନତି କରି ଆଗକୁ ବଢିଚାଲିଛନ୍ତି କିନ୍ତୁ ତୁମେମାନେ ଏହିଭଳି ଅନେକ କଥାରୁ ସ୍ୱତଃ ହିଁ ଦୂରରେ ଅଛ । ଆରାମରେ ରହୁଛ, ଆରାମରେ ଖାଉଛ ଏବଂ ଆରାମ ମଧ୍ୟ କରୁଛ ବାହାରେ ଯେକୌଣସି ଅଫିସ୍-କଚେରୀକୁ ଯାଉଥିବା ଆତ୍ମାମାନେ କ'ଣ ଦିନରେ ଆରାମ କରୁଛନ୍ତି ? ଏଠାରେ ତ ଶରୀରକୁ ମଧ୍ୟ ଆରାମ ମିଳୁଛି ଏବଂ

ବୁଦ୍ଧିକୁ ମଧ୍ୟ ଆରାମ ମିଳୁଛି, ତେଣୁ ମଧୁବନ ନିବାସୀଙ୍କର ସ୍ଥିତି ସମସ୍ତଙ୍କଠାରୁ ନମ୍ବରୱାନ ହୋଇଗଲା ନା, କାହିଁକି ନା ଗୋଟିଏ କାମ କରିବାକୁ ପଡୁଛି । ପାଠପଢିଲେ ମଧ୍ୟ ବାବା ହିଁ ପଢାଉଛନ୍ତି । ଯଦିଓ ସେବା କରୁଛ ତେବେ ମଧ୍ୟ ଯଜ୍ଞର ସେବା । ବେହଦ ପିତାଙ୍କର ବେହଦର ଘର । ତୁମର କେବଳ ଗୋଟିଏ ହିଁ କଥା ଏବଂ ଗୋଟିଏ ହିଁ ଚିନ୍ତା । ଏହା ମୋର ସେ□ର-ଏକଥା ମଧ୍ୟ ନାହିଁ । କେବଳ ମୋର ଚାର୍ଜ ଅର୍ଥାତ୍ ମୋର ଦାୟିତ୍ୱ, ଏଭଳି ଭାବନା ରହିବା ଉଚିତ୍ ନୁହେଁ । ତେଣୁ ମଧୁବନ ନିବାସୀଙ୍କୁ ଅନେକ କଥାରେ ସହଜ ପୁରୁଷାର୍ଥ ଆଧାରରେ ସହଜ ପ୍ରାପ୍ତି ହେଉଛି । ଆଚ୍ଛା- ସମସ୍ତ ମଧୁବନ ନିବାସୀ ପିଲାମାନେ ଗୋଲଡେନ୍ ଜୁବଲୀ ଅର୍ଥାତ୍ ସୁବର୍ଣ୍ଣ ଜୟନ୍ତୀ ପାଳନ କରିବା ପାଇଁ କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିଛ ନା । ତେବେ ଉତ୍ସବ ହିସାବରେ ପାଳନ କରିବାର କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମ କଥା କୁହାଯାଉ ନାହିଁ । ସେଥିପାଇଁ ତ ଫୋଲଡର୍ ଇତ୍ୟାଦି ଛପାଯାଇଛି । ତାହା ତ ହେଲା ବିଶ୍ୱର ସେବାର କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମ, କିନ୍ତୁ ତୁମେମାନେ ନିଜ ପାଇଁ କ'ଣ ଯୋଜନା କରିଛ ? ନିଜ ଜୀବନରୂପୀ ଷ୍ଟେଜ ଉପରେ କେଉଁ ପାର୍ଟ କରିବ ? କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମ ର ମ□ ପାଇଁ ତ ବକ୍ତା ମଧ୍ୟ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରୁଛ ଏବଂ ଭିନ୍ନ ଭିନ୍ନ କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମର ଯୋଜନା ମଧ୍ୟ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିଦେଉଛ କିନ୍ତୁ ନିଜର ଷ୍ଟେଜ ଅର୍ଥାତ୍ ସ୍ୱ ସ୍ଥିତି ପାଇଁ ଯୋଜନା କ'ଣ କରିଛ ? ଶୁଭକାର୍ଯ୍ୟ ସର୍ବଦା ନିଜ ଘରୁ ହିଁ ଆରମ୍ଭ କରାଯାଏ- ଏହା ତ ମଧୁବନ ନିବାସୀଙ୍କ ପାଇଁ ପ୍ରଜୁର୍ଯ୍ୟ ନା । ଯେତେବେଳେ କୌଣସି ଉତ୍ସବ ଆଦି ପାଳନ କରୁଛ ସେତେବେଳେ କ'ଣ କରୁଛ ? ଦୀପ ଜଳାଉଛ ନା । ତେବେ ଗୋଲ୍ଡେନ୍ ଜୁବଲୀର ଦୀପ କିଏ ଜଳାଇବ ? ପ୍ରତ୍ୟେକ କଥାର ଶୁଭାରମ୍ଭ କିଏ କରିବ ? ମଧୁବନ ନିବାସୀଙ୍କ ଭିତରେ ସାହସ ଅଛି, ଉମଙ୍ଗ-ଉତ୍ସାହ ମଧ୍ୟ ଅଛି ଏବଂ ବାତାବରଣ ମଧ୍ୟ ଅନୁକୂଳ ଅଛି ଅର୍ଥାତ୍ ସବୁ ପ୍ରକାରର ସହଯୋଗ ରହିଛି । ଯେଉଁଠି ସମସ୍ତଙ୍କର ସହଯୋଗ ରହିଛି ସେଠାରେ ସବୁକିଛି ସହଜ ହୋଇଯାଏ । କେବଳ ଗୋଟିଏ କଥା କରିବାକୁ ପଡିବ । ତାହା କ'ଣ ?

ବାପଦାଦା ସମସ୍ତଙ୍କ ପ୍ରତି ଏହି ଶ୍ରେଷ୍ଠ ଆଶା ରଖିଛନ୍ତି ଯେ ପ୍ରତ୍ୟେକ ସନ୍ତାନ ବାବାଙ୍କ ସମାନ ହୁଅନ୍ତୁ । ନିଜେ ସନ୍ତୁଷ୍ଟ ରହିବା ଏବଂ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ସନ୍ତୁଷ୍ଟ କରିବା ଏହା ହିଁ ହେଉଛି ବିଶେଷତା । ପ୍ରଥମ ଏବଂ ମୁଖ୍ୟ କଥା ହେଲା ନିଜ ଉପରେ ଅର୍ଥାତ୍ ନିଜର ପୁରୁଷାର୍ଥରେ, ନିଜର ସ୍ୱଭାବ-ସଂସ୍କାରରେ ମୁଁ ସନ୍ତୁଷ୍ଟ ତ ? ବାବାଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ରଖି ଏହାକୁ ଚେକ୍ କରିବାକୁ ହେବ । ଯଦି ମୁଁ ଯଥାଶକ୍ତି ସନ୍ତୁଷ୍ଟ ଅଟେ ତେବେ ତାହା ଅଲଗା କଥା କିନ୍ତୁ ବାସ୍ତବିକ ସ୍ୱରୂପ ହିସାବରେ ଅର୍ଥାତ୍ ଶ୍ରୀମତ ଅନୁସାରେ ନିଜ ଉପରେ ସନ୍ତୁଷ୍ଟ ରହିବା ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କୁ ସନ୍ତୁଷ୍ଟ କରିବା- ଏହିଭଳି ସନ୍ତୁଷ୍ଟତା ହିଁ ମହାନତା । ଅନ୍ୟମାନେ ମଧ୍ୟ ଅନୁଭବ କରନ୍ତୁ ଯେ ଇଏ ଯଥାର୍ଥ ଭାବରେ ସନ୍ତୁଷ୍ଟ ଆତ୍ମା ଅଟନ୍ତି । କାରଣ ସନ୍ତୁଷ୍ଟତା ଭିତରେ ସବୁ କିଛି ଆସିଯାଉଛି । ସେଥିପାଇଁ ନା ନିଜେ ହଲଚଲ୍ ହୁଅ, ନା କାହାକୁ ହଲଚଲ୍ କର, ଏହାକୁ ହିଁ କୁହାଯାଏ ସନ୍ତୁଷ୍ଟତା । ହଲଚଲ୍ କରିବା ପାଇଁ ବହୁତ ଥିବେ କିନ୍ତୁ ତୁମେ ହଲ୍‌ଚଲ୍ ହେଉନଥିବ । ବିପରୀତ ବାତାବରଣ ରୂପୀ ଅଗ୍ନି ଠାରୁ ନିଜକୁ ନିଜେ ଦୂରେଇ ରଖି ସୁରକ୍ଷିତ ରହୁଥିବ । ଅନ୍ୟକୁ ଦେଖୁନଥିବ । କେବଳ ନିଜକୁ ଦେଖୁଥିବ- ମୋତେ କ'ଣ କରିବାକୁ ହେବ । ମୋତେ ନିମି□ ହୋଇ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କୁ ଶୁଭଭାବନା ଏବଂ ଶୁଭକାମନାର ସହଯୋଗ ଦେବାକୁ ହେବ । ଏହା ହେଉଛି ବିଶେଷ ଧାରଣା ଏଥିରେ ସବୁ କିଛି ଆସିଯିବ । ଏଥିରେ ତ ଗୋଲ୍ଡେନ୍ ଜୁବଲୀ ପାଳନ କରିପାରିବ ନା । ମଧୁବନ ନିବାସୀଙ୍କୁ ନିମି□ କରି କୁହାଯାଉଛି କିନ୍ତୁ ଏହା ତ ସମସ୍ତଙ୍କ ପାଇଁ ଆବଶ୍ୟକ । ମୋହଜିତ୍ ରାଜାର କାହାଣୀ ଶୁଣିଛ ନା । ସେହିଭଳି ସନ୍ତୁଷ୍ଟତାର କାହାଣୀ ତିଆରି କର । ଯାହାଙ୍କ ନିକଟକୁ କେହି ବି ଯାଆନ୍ତୁ, ଯେତେ ପ୍ରକାରର ପରୀକ୍ଷା ନିଅନ୍ତୁ କିନ୍ତୁ ସମସ୍ତଙ୍କ ମୁଖରୁ, ସମସ୍ତଙ୍କ ମନ ଭିତରୁ ସନ୍ତୁଷ୍ଟତାରୂପୀ ବିଶେଷତାର ଅନୁଭବର କଥା ବାହାରୁ । ଇଏ ତ ଏହିଭଳି ସ୍ୱଭାବର ଅଟନ୍ତି, ଏପରି କେହି ବି ନ କୁହନ୍ତୁ । ମୁଁ ନିଜେ କିପରି ଠିକ୍ ହେବି ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ନିଜଭଳି କରିବି- ଏହି ଗୋଟିଏ ଛୋଟିଆ କଥାଟିକୁ ଷ୍ଟେଜ୍ ଉପରେ ଦେଖାଅ । ଆଚ୍ଛା

ଦାଦୀମାନଙ୍କ ସହିତ:- ବାପଦାଦାଙ୍କ ନିକଟରେ ତୁମମାନଙ୍କର ହୃଦୟର ସଂକଳ୍ପ ଅବଶ୍ୟ ପହ□ୁଛି । ଏତେ ସବୁ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ଆତ୍ମାମାନଙ୍କର ଶ୍ରେଷ୍ଠ ସଂକଳ୍ପଗୁଡିକ ସାକାର ରୂପରେ ନିଶ୍ଚିତ ଭାବରେ କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ ହେବ । ପ୍ଲାନ୍ ଅର୍ଥାତ୍ ଯୋଜନା ଗୁଡିକ ତ ବହୁତ ସୁନ୍ଦର ସୁନ୍ଦର ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିଛ ଏବଂ ଏହି ପ୍ଲାନ ଗୁଡିକ ହିଁ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ପ୍ଲେନ୍ କରିଦେବ ଅର୍ଥାତ୍ ସମସ୍ତଙ୍କ ଭିତରେ ବିଶ୍ୱାସ ଭରିଦେବ । ସାରା ବିଶ୍ୱ ଭିତରେ ବିଶେଷ ଆତ୍ମାମାନଙ୍କର ଶକ୍ତି ତ ଏହି ଗୋଟିଏ ସଂଗଠନ ହିଁ ଅଟେ । ଅନ୍ୟ କୌଣସି ଠାରେ ମଧ୍ୟ ଏହିଭଳି ବିଶେଷ ଆତ୍ମାମାନଙ୍କର ସଂଗଠନ ନାହିଁ । ଏଠାରେ ସଂଗଠନର ଶକ୍ତି ମଧ୍ୟ ବିଶେଷ

ଅଟେ ସେଥିପାଇଁ ଏହି ସଂଗଠନ ଉପରେ ସମସ୍ତଙ୍କର ବିଶେଷ ନଜର ରହିଛି କାରଣ ଅନ୍ୟ ସବୁ ସଂଗଠନ ହଲ୍‌ଚଲ୍‌ରେ ଅଛନ୍ତି । ସମସ୍ତଙ୍କର ଗାଦି ହଲଚଲ୍ ହେଉଛି କିନ୍ତୁ ଏଠାରେ ରାଜତ୍ୱର ସ୍ଥାପନା ହେଉଛି । ଏଠାରେ କୌଣସି ଦେହଧାରୀ ଗୁରୁଙ୍କର ଗାଦି ନାହିଁ ସେଥିପାଇଁ ହଲଚଲ୍ ମଧ୍ୟ ନାହିଁ । ସ୍ୱରାଜ୍ୟର ଅଥବା ବିଶ୍ୱ ରାଜ୍ୟର ଗାଦି ଅର୍ଥାତ୍ ସିଂହାସନର ହିଁ ସ୍ଥାପନା ହେଉଛି । ଏମିତ ତ ସମସ୍ତେ ତୁମକୁ ହଲଚଲ୍ କରିବା ପାଇଁ ଚେଷ୍ଟା ମଧ୍ୟ କରିବେ କିନ୍ତୁ ତୁମମାନଙ୍କର ବିଶେଷ ସୁରକ୍ଷାର ଆଧାର ହେଲା ସଂଗଠନର ଶକ୍ତି । ସେଠାରେ ତ ପରସ୍ପରକୁ ଅଲଗା କରି ସଂଗଠନକୁ ଭଙ୍ଗ କରି ପୁଣି ହଲଚଲ୍ କରିଥା'ନ୍ତି ଅର୍ଥାତ୍ ବିଶୃଂଖଳା ସୃଷ୍ଟି କରିଥା'ନ୍ତି । ଏଠାରେ କିନ୍ତୁ ସଂଗଠନର ଶକ୍ତି ମଜବୁତ ଥିବା କାରଣରୁ ହଲଚଲ୍ କରିପାରିବ ନାହିଁ । ତେବେ ଏହି ସଂଗଠନ ଶକ୍ତିର ବିଶେଷତାକୁ ସର୍ବଦା ଆହୁରି ଆଗକୁ ଆଗକୁ ବଢାଇ ଚାଲ । ଏହି ସଂଗଠନ ହିଁ ତୁମ ପାଇଁ କିଲା ଅର୍ଥାତ୍ ଦୁର୍ଗ ସମାନ ଅଟେ । ସେଥିପାଇଁ କେହି ବି ତୁମକୁ ଆକ୍ରମଣ କରିପାରିବ ନାହିଁ । ତୁମମାନଙ୍କର ବିଜୟ ତ ସୁନିଶ୍ଚିତ କେବଳ ପୁନାରାବୃ□ କରିବାକୁ ହେବ । ତେବେ ଯେଉଁମାନେ ଏହାକୁ ପୁନରାବୃ□ କରିବାରେ ବୁଦ୍ଧିମାନ ଅଟନ୍ତି ସେହିମାନେ ହିଁ ବିଜୟୀ ହୋଇ ମ□ ଉପରେ ପ୍ରସିଦ୍ଧ ହୋଇଯାଆନ୍ତି । ତେଣୁ ସଂଗଠନର ଶକ୍ତି ହିଁ ବିଜୟର ବିଶେଷ ଆଧାର ସ୍ୱରୂପ ଅଟେ । ଏହି ସଂଗଠନ ହିଁ ସେବାର ବୃଦ୍ଧି କରାଇ ତୁମକୁ ସଫଳତା ପ୍ରାପ୍ତ କରାଇଛି । ଦାଦୀମାନେ ତ ପାଳନାର ପ୍ରତିଦାନ ବହୁତ ଭଲ ଭାବରେ ଦେଇଛନ୍ତି । ତେବେ ସଂଗଠନ ଶକ୍ତିର ଆଧାର କ'ଣ ? କେବଳ ଏତିକି ପାଠ ଯଦି ପକ୍କା ହୋଇଯିବ ଯେ ସମ୍ମାନ ଦେବା ହିଁ ସମ୍ମାନ ପାଇବା । ଦେବା ହିଁ ନେବା କିନ୍ତୁ ନିଜେ ନ ଦେଇ କେବଳ ନେବା, ନେବା ନୁହେଁ ବରଂ ହରାଇବା । ଦେବା ଅର୍ଥାତ୍ ନେବା । ଯଦି ମୋତେ କେହି ଦେବ ତେବେ ମୁଁ ମଧ୍ୟ ଦେବି, ଏହା କୌଣସି ବ୍ୟବସାୟ ତ ନୁହେଁ । ଏଠାରେ ତ ଦାତା ହେବାର କଥା କୁହାଯାଉଛି । ଦାତା କେବେହେଲେ ନେବା ଆଧାରରେ ଦେଇନଥାଏ । ସେ ତ କେବଳ ଦେଇ ଚାଲିଥାଏ । ସେଥିପାଇଁ ତୁମମାନଙ୍କର ଏହି ସଂଗଠନରେ ସଫଳତା ଭରି ରହିଛି । କିନ୍ତୁ ଏବେ ତ କେବଳ ହାତର କଙ୍କଣ ହିଁ ତିଆରି ହୋଇଛି, ମାଳା ତିଆରି ହୋଇନାହିଁ ଅର୍ଥାତ୍ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ବୃଦ୍ଧି ହୋଇନାହିଁ । ଯଦି ପ୍ରଜାମାନଙ୍କର ବୃଦ୍ଧି ନ ହେବ ତେବେ କାହା ଉପରେ ରାଜ୍ୟ କରିବ ? ଏବେ ତ ବୃଦ୍ଧିର ତାଲିକା ବହୁତ କମ୍ ଅଛି । ଏବେ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଲକ୍ଷ ମଧ୍ୟ ପ୍ରସ୍ତୁତ ହୋଇନାହାଁନ୍ତି କିନ୍ତୁ ଯେକୌଣସି ଉପାୟରେ ବାବାଙ୍କ ସହିତ ସମସ୍ତେ ତ ମିଶିବେ ନା । ବିଧିର ପରିବ□ନ ତ ହୋଇଚାଲିଛି । ପ୍ରଥମେ ସାକାରରେ ମିଶୁଥିଲେ ଏବଂ ବ□ମାନ ଅବ୍ୟକ୍ତରେ ମିଶୁଛନ୍ତି । ବିଧି ବଦଳିଗଲା ନା । ଆଗକୁ ମଧ୍ୟ ଆହୁରି ଅଧିକ ଅଧିକ ବିଧିର ପରିବ□ନ ହୋଇ ଚାଲିବ । କାରଣ ବୃଦ୍ଧି ଅନୁସାରେ ମିଶିବାର ବିଧି ମଧ୍ୟ ପରିବ□ନ ହେବ । ଆଚ୍ଛା !

ପାର୍ଟିମାନଙ୍କ ସହିତ:- (୧) ସର୍ବଦା ନିଜର ଗୁଣ ମୂରତ ସ୍ଥିତି ଦ୍ୱାରା ଗୁଣର ଦାନ ଦେଇଚାଲ । ନିର୍ବଳ ଆତ୍ମାମାନଙ୍କୁ ଶକ୍ତିର, ଗୁଣର, ଜ୍ଞାନର ଦାନ ଦିଅ ତେବେ ସଦାକାଳ ପାଇଁ ମହାଦାନୀ ଆତ୍ମା ହୋଇଯିବ । ଦାତାଙ୍କର ସନ୍ତାନ ହିସାବରେ ତୁମେମାନେ ଦେବାବାଲା ଅଟ ନେବାବାଲା ନୁହେଁ । ଯଦି ଏଭଳି ଭାବୁଛ ଯେ ଇଏ ଏହିଭଳି କରିଲେ ଯାଇ ମୁଁ କରିବି ତେବେ ଏହା ତ ନେବାବାଲାର ଲକ୍ଷଣ ହେଲା । ପ୍ରଥମେ ମୁଁ କରିବି--ଏହା ହିଁ ଦାତାର ଲକ୍ଷଣ । ତେଣୁ ନେବାବାଲା ନୁହେଁ ଦେବାବାଲା ଦେବତା ହୁଅ । ଯାହା ସବୁ ତୁମକୁ ମିଳିଛି ସେଗୁଡିକୁ ବା□ଚାଲ । ଯେତେଯେତେ ଦେଇ ଚାଲିବ ସେତେସେତେ ବଢି ଚାଲିବ । ସର୍ବଦା ଦେବୀ ଅର୍ଥାତ୍ ଦେବାବାଲା ହୁଅ ।

(୨) ବହୁତ ତ ଶୁଣିସାରିଲଣି । ଯଦି ହିସାବ କରିବ ତେବେ ଜାଣିପାରିବ ଶୁଣିବାର ପରିମାଣ କେତେ । ଶୁଣିବା ଏବଂ କରିବା- ଉଭୟ ଏକା ସାଥୀରେ ହେଉଛି ? ବା ଶୁଣିବା ଏବଂ କରିବାରେ ଅନ୍ତର ଆସିଯାଉଛି ? ତେବେ ଶୁଣିବାର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ କ'ଣ ? କରିବା ପାଇଁ ନା । ଶୁଣିବା ଏବଂ କରିବା ଯେତେବେଳେ ସମାନ ହୋଇଯିବ ତେବେ କ'ଣ ହେବ ? ସମ୍ପନ୍ନ ହୋଇଯିବ ନା । ତେଣୁ ପ୍ରଥମେ ପ୍ରଥମେ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ସ୍ଥିତିର ସାମ୍ପୁଲ ଅର୍ଥାତ ଦୃଷ୍ଟାନ୍ତ କିଏ ହେବ ? ପ୍ରତ୍ୟେକ ସନ୍ତାନ ଏପରି କାହିଁକି କହୁନାହିଁ ଯେ ମୁଁ ହିଁ ହେବି । ଏଥିରେ ଯିଏ କରିବ ସିଏ ପାଇବ । ଯେପରି ବ୍ରହ୍ମାବାବା ନିଜକୁ ନିମି□ କରିଥିଲେ ସେହିଭଳି ଏଥିରେ ମଧ୍ୟ ଯିଏ ନିମି□ ହେବ ସିଏ ଅର୍ଜୁନ ହୋଇଯିବ ଅର୍ଥାତ୍ ପ୍ରଥମ ନମ୍ବରରେ ଆସିଯିବ । ଆଚ୍ଛା- ଦେଖିବା ଏଥିରେ କିଏ ପ୍ରଥମ ହେଉଛି । ବାପଦାଦା ତ ପିଲାମାନଙ୍କୁ ଦେଖିବାକୁ ଚାହୁଁଛନ୍ତି । ବର୍ଷ ପରେ ବର୍ଷ ତ ଗଡି ଚାଲିଛି କିନ୍ତୁ ବର୍ଷ ବିତିଯିବା ଅନୁସାରେ ପୁରୁଣା ଚାଲିଚଳଣ ମଧ୍ୟ ବିତିଯିବା ଦରକାର ଅର୍ଥାତ୍ ପରିବ□ନ ହେବା ଦରକାର, ଏବଂ ନୂଆ ଉମଙ୍ଗ, ନୂଆ ସଂକଳ୍ପ ସର୍ବଦା ରହିବା ଦରକାର ତେବେ ଏହା ହିଁ ହେଉଛି ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣତାର ଚିହ୍ନ । ଏବେ ପୁରୁଣା ସବୁକିଛି ସମାପ୍ତ ହୋଇଗଲା ତେଣୁ ନୂଆ ଆରମ୍ଭ ହେବା ଦରକାର ।

ପ୍ରଶ୍ନ:- ବାବାଙ୍କର ନିକଟବ□ୀ ହେବାର ଆଧାର କ'ଣ ?

ଉ□ର:- ବିଶେଷତା ଗୁଡିକ ହିଁ ବାବାଙ୍କର ନିକଟବ□ୀ କରିଦିଏ । କୌଣସି ନା କୌଣସି ବିଶେଷତା ହିଁ ତୁମମାନଙ୍କୁ ବାବାଙ୍କ ନିକଟକୁ ନେଇ ଆସିଛି । ଏହି ବିଶେଷତା ଗୁଡିକ ମଧ୍ୟ ସେବା ଆଧାରରେ ହିଁ ବୃଦ୍ଧିପ୍ରାପ୍ତ ହୋଇଥାଏ । ତେଣୁ ଯେଉଁ ସବୁ ବିଶେଷତା ଗୁଡିକୁ ବାବା ତୁମମାନଙ୍କ ଭିତରେ ଭରି ଦେଇଛନ୍ତି ସେଗୁଡିକୁ ସେବାରେ ଲଗାଅ । ବିଶେଷତା ଗୁଡିକୁ ସାକାରରେ କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ କରିବା ଦ୍ୱାରା ସେବାର ସବଜେକ୍ଟରେ ଅର୍ଥାତ୍ ବିଷୟରେ ମଧ୍ୟ ନମ୍ବର ମିଳିଯାଏ, ସେହିଭଳି ନିଜର ଅନୁଭବକୁ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କୁ ଶୁଣାଇବା ଦ୍ୱାରା ମଧ୍ୟ ସେମାନଙ୍କର ଉମଙ୍ଗ-ଉତ୍ସାହ ବଢିଥାଏ ।

ପ୍ରଶ୍ନ:- ଆତ୍ମ-ଅଭିମାନୀ ସ୍ଥିତିରେ କମୀ ଆସିବାର କାରଣ କ'ଣ ?

ଉ□ର:- ନିଜକୁ ବା ଯେଉଁମାନଙ୍କର ସେବା କରୁଛ ସେମାନଙ୍କୁ ଇଶ୍ୱରୀୟ ଅମାନତ ଅର୍ଥାତ୍ ସମ୍ପ□ ମନେ କରୁନାହଁ । ଅମାନତ ମନେ କରିବା ଦ୍ୱାରା ଅନାସକ୍ତ ରହିପାରିବ ଏବଂ ଅନାସକ୍ତ ହେବା ଦ୍ୱାରା ହିଁ ରୁହାନୀୟତ୍ ଅର୍ଥାତ୍ ଆତ୍ମ-ଅଭିମାନୀ ସ୍ଥିତି ରହିପାରିବ । ଆଚ୍ଛା

ପ୍ରଶ୍ନ:- ବ□ମାନ ସମୟରେ ବିଶ୍ୱର ଅଧିକାଂଶ ଆତ୍ମାମାନଙ୍କ ଭିତରେ କେଉଁ ଦୁଇଟି କଥା ପ୍ରବେଶ କରିଛି ?

ଉ□ର:- ଭୟ ଏବଂ ଚିନ୍ତା । ଏହି ଦୁଇଟି କଥା ବିଶେଷ ଭାବରେ ସମସ୍ତଙ୍କ ଭିତରେ ପ୍ରବେଶ କରିଛି, କିନ୍ତୁ ଯେଉଁ ପରିମାଣରେ ସେମାନେ ଚିନ୍ତାରେ ଅଛନ୍ତି ସେହି ପରିମାଣରେ ତୁମେମାନେ ଶୁଭଚିନ୍ତକ ଅଟ । ଚିନ୍ତାକୁ ପରିବ□ନ କରି ଶୁଭଚିନ୍ତକ ହେବାର ଭାବନା ସ୍ୱରୂପ ହୋଇଯାଇଛ । ଭୟଭୀତ ହେବା ପରିବ□େ ସୁଖର ଗୀତ ଗାଇ ଚାଲିଛ । ବାପଦାଦା ଏହିଭଳି ଚିନ୍ତାମୁକ୍ତ ରାଜାମାନଙ୍କୁ ଦେଖୁଛନ୍ତି ।

ପ୍ରଶ୍ନ:- ବ□ମାନ ସମୟରେ କେଉଁ ସିଜିନ୍ ଅର୍ଥାତ୍ ଋତୁ ଚାଲିଛି ? ଏହିଭଳି ସମୟରେ ତୁମମାନଙ୍କର କ□ବ୍ୟ କ'ଣ ?

ଉ□ର:- ବ□ମାନ ସମୟରେ ଅକାଳମୃତ୍ୟୁର ସିଜିନ୍ ଚାଲିଛି । ଯେପରି ବାୟୁର, ସମୁଦ୍ରର ତୋଫାନ ଅଚାନକ ଭାବରେ ଆସିଯାଉଛି, ସେହିପରି ଏହି ଅକାଳମୃତ୍ୟୁର ତୋଫାନ ମଧ୍ୟ ଅଚାନକ ଭାବରେ ଏବଂ ତୀବ୍ରଗତିରେ ଏକା ସାଥୀରେ ଅନେକଙ୍କୁ ନେଇଯାଉଛି । ଏହିଭଳି ସମୟରେ ଅକାଳେମୃତ୍ୟୁବରଣ କରୁଥିବା ଆତ୍ମାମାନଙ୍କୁ ଅକାଳ ମୂରତ ସ୍ଥିତିରେ ସ୍ଥିତ ହୋଇ ଶାନ୍ତି ଏବଂ ଶକ୍ତିର ସହଯୋଗ ଦେବା ତୁମମାନଙ୍କର କ□ବ୍ୟ, ତେଣୁ ସର୍ବଦା ଶୁଭଚିନ୍ତକ ହୋଇ ଶୁଭଭାବନା ଏବଂ ଶୁଭକାମନା ରୂପୀ ମାନସୀକ ସେବା ଦ୍ୱାରା ସମସ୍ତଙ୍କୁ ସୁଖ-ଶାନ୍ତି ଦିଅ । ଆଚ୍ଛା !

ବରଦାନ:- ଦୃଢତା ଦ୍ୱାରା ଟାଙ୍ଗରା ଭୂମିରେ ମଧ୍ୟ ଫସଲ ଉତ୍ପନ୍ନ କରି ସଫଳତା ସ୍ୱରୂପ ହୁଅ ।

ଯେକୌଣସି କଥାରେ ସଫଳତା ସ୍ୱରୂପ ହେବା ପାଇଁ ଦୃଢତା ଏବଂ ସ୍ନେହପୂର୍ଣ୍ଣ ସଂଗଠନ ଆବଶ୍ୟକ । ଏହି ଦୃଢତା ଟାଙ୍ଗରା ଭୂମିରେ ମଧ୍ୟ ଫସଲ ଉତ୍ପନ୍ନ କରାଇ ପାରିବ । ଯେପରି ଆଜିକାଲି ବୈଜ୍ଞାନିକମାନେ ମରୁଭୂମିରେ ମଧ୍ୟ ଫସଲ ଉତ୍ପନ୍ନ କରିବା ପାଇଁ ଚେଷ୍ଟା କରୁଛନ୍ତି, ସେହିପରି ତୁମେମାନେ ଶାନ୍ତିର ଶକ୍ତି ଦ୍ୱାରା, ସ୍ନେହର ପାଣି ଦେଇ ନିଜକୁ ଫଳିଭୂତ କର । ଦୃଢତା ଦ୍ୱାରା ନୈରାଶ୍ୟ ଭିତରେ ମଧ୍ୟ ଆଶାର ଦୀପ ଜଳାଇପାରିବ କାରଣ ସାହସ ରଖିବା ଦ୍ୱାରା ବାବାଙ୍କର ସହଯୋଗ ମିଳିଯାଇଥାଏ ।

ସ୍ଲୋଗାନ:- ନିଜକୁ ସର୍ବଦା ପ୍ରଭୁଙ୍କର ଅମାନତ ମନେ କରି ଚାଲ ତେବେ କର୍ମରେ ରୁହାନୀୟତ ଅର୍ଥାତ୍ ଆତ୍ମ-ଅଭିମାନୀ ସ୍ଥିତି କାୟମ ରହିବ ।